

Dívka z města - Brontosauři

E F#mi A E
Tehdá jednou, nevím sám, kolik let nepovím vám,
F#mi A E
v Ohio jsem práci vzal, dobrej bůh ten den mi přál.

F#mi E
R: Byl jsem kovboj, jenž se smál,
F#mi E A E
byl jsem kovboj, jenž si hrál.

Jednou z rána, den už stál,
vyjet jsem se přichystal.
Bryčka lehká přijela k nám
a s ní dívka jak anděl sám.

R: Byl jsem kovboj...

Hlavu svojí zmatenou skloním v pozdrav pojednou.
Pak už vyšel rančer sám, tebe dcerko vítám k nám.

R: Pohled očí jenž mi přál,
pohled očí tolik hřál.

Každý večer jsem pak stál, okno její jen vídal.
Po pár tejdnech nebyl sám, lásky oheň vzplanul nám.

R: Byl jsem kovboj...

Jednou mi smutně povídá, léto končí, město volá.
Za vědou zas musím jít, cítil jsem, jak budu žít.

R: Teď jsem kovboj, jenž se smál,
dívka s láskou zmizela v dál.